

om, at det i høj grad kommer an paa eder, brødre. Vi havde haabet at vor henvendelse til kvindeforeningene skulde bære riq frugt iaar som ifjor; men saa har veiret hindret dem i at møde, ialfald er dette tilfældet paa mange steder. Planer og bestemmelser har gaat istaa af samme grund — veiret.

Der er jo dog en maaned igjen. Og paasfctiden er igjen. Kanskje den ikke synes beleilig. Der er kanske saa meget som trænges til paasfe.

Men paasfen feirer vi dog til minde om ham, som blev fattig for vor skyld, for at vi skulde bli evig rike. Vi feirer den til minde om ham som aapnet vei til evig frelse for alle mennesker og som saa daala os at la alle mennesker saa vite om den fuldbragte frelse. Naar alt kommer til alt, saa er der vel ingen mere passende tid end paasfctiden til at bringe et virkelig offer for verdens frelse.

Der er desoværrer endnu mange menigheter som litet eller intet har gjort iaar. Vil ikke I, brødre, stille en indtrængende henvendelse, offentlig og privat om at alle vil gjøre sit bedste?

Saa skal vi ved Guds hjælp ogsaa i aar naa ind i havn og vi skal ikke maatte tænke eller si: Vi naadde ikke frem, for der var nogen som soigtet. Der er mange menigheter som har gjort saa meget, at hvis resten handler forholdsvis lifedan, skal vi mere end flere den danske bynt. En hjertelig taf til alle som gjorde hvad de kunde.

Andreas Helland.

Et og andet

Det attende aarlige møte av den lutheriske hedningemissionskonferance er netop blitt holdt i Minneapolis. Det var et i flere henseender godt og lærerikt møte, og det er tanken at gi det en nærmere omtale i et senere nummer av bladet.

Den tredje og fjerde mars holdt vore missionærer i Sina sin aarlige konferens i Quai. I forbindelse dermed feirede en fest til minde om at det nu er tyde ar og litt over siden vi begyndte vor mission der. Vi vil sikkert om ikke lange saa høre nærmere fra dette møte.

Pastor O. M. Molvik, som sidste sommer kom hjem fra Madagaskar utslitt og lidende paa grund av feber og et anstrengende arbeide, er nu ved Guds hjælp blitt betydelig bedre. Men seberer melder sig fremdeles nu og da.

Wibelskolen paa Manasoa aapnedes igjen i midten av januar. Der var indskrevet femogtyve elever. Det arbeide wibelskolen søker at utføre er at utdanne indsbøtte arbeidere, især katolikker som de kalder dem der, d. v. s. mænd hvis opgave det er at virke baade ved undervisning og Guds ords forkyndelse. De faar gjette sin forberedende utdannelse av de enkelte missionærer ved stationskolene. Wibelskolen blir da ogsaa for flere av dem et gjennemgangsleed til presteskolen.

Allt kristelig arbeide gaar i en henseende ut paa at gjøre arbeiderne oversflødige. Dette kan høres rart ut; men hvis Moses' ønske gaar i oppfylde, at „alt Herrens

folk blir profeter," da blir Moses selv temmelig oversflødig. Slik er det ogsaa med den kristne missionær. Et av de maal han har for sit arbeide er at de indsbøtte menigheter kan bli „selvbjupne" i den forstand, at de kan eie træffer i sin egen midte som under Guds gaands ledelse kan forfunde arbeidet og lede arbeidet. Der dannes wibelskolen et meget viktig led. Naar vi ber for arbeidet, da la os ikke glemme denne vigtige gren.

Pastor Luanbeck og hustru og barn haaber at kunne begi sig paa hjemveid rundt midten av mai. Der blir ti aar nu i sommer siden de forlot Amerika. La os ogsaa ihukomme dem i vore bønner, at Gud maa lede dem vel hjem. A. S.

Fra aspekk og prærie i Saskatchewan

(Fortsat fra side 205)

aar jeg var der — ni — og vi bad med flere søkende sjøler. Flere av dem som var med hjoiler nu paa kirkegaarden. Rede ved Sandryggen gif jeg over en N. N. Krossing, hvor Mr. Hedlund blev overført av toget og kastet omtrent femti fot fra Forben. Var med og tof ham op og fik ham ind i baggage vognen. Han døde tyve minutter efter hgn kom til Wolsau. Det var i 1919, da jeg kom hjem fra adskmøtet.

Der var engelsk gudstjeneste i Greenbush. Brakte til en nufaa stor forsamling. De fleste er fjendte ansigter, men ikke mange av de gamle Bethania-folk der. Nogen av vennene fra Vadger var der. Efter møtet var der en ældre Bethania-mand som la til mig, at han hadde hørt mig nævne de marsmøtene i B. kirke, men den tid satte han ikke saa stor pris paa dem som han burde ha gjort. Nu var han kommet til at se paa det anderledes. Og der randt nogen taarer ned over kindene. Det har ikke været forgjæves. — Ratten tilbragte jeg i Mr. og Mrs. Hans Gaugs hyggelige hjem.

Om morgenen var det løst med indsamling til indremissionen. S. M. Gaug startet godt. Drog saa nordover. Gaddo en hyggelig visit hos J. P. Eidems. Talen bredde sig mest om den tid jeg gif ut og ind iblandt dem der og om de velsignede stunder vi hadde baade i kirken og i kvindeforeningsmøtene Mrs. Eidem er nok ikke saa sterkt længer, men hun har det godt med Gud og da er alt vel. En av deres døtre er Mrs. E. P. Dreier. New Effington, S. D.

Paa veien nordover var jeg indom paa C. O. Gaugs farm. Blef vel mottatt av Mr. og Mrs. S. L. Hagen, men Mr. og Mrs. Gaug var endda i Norge. Han skriver at de hadde en svært hyggelig tur i det gamle land, men tiden blev saa rent for kort. Ja, det er nok en felles erfaring, det, — for Norgesfarerne. Hei.

Om det lutheriske verdenskonvent i Paris ifjor høst har det været saa litet fortalt i bladene. Vi fik et par artikler fra pastor Rogne som var paa møtet; men vi har forgjæves set efter noget i norske blader uagtet der var repræsentanter fra Norge tilfede. Kanskje det ikke var saa stort et møte som ønskelig kunde være. Situationen i Europa hadde nok noget med det at gjøre. En ting berettes fra møtet som er opmuntrende: Man usd naderen lammen; og det kom istand uten protest fra Amerika eller Tyskland.